Geert Boogaars – een echte Huissense problemist

DV Heijting Huissen is een damclub met veel sterke spelers, maar er zijn nauwelijks problemisten te vinden. In het jubileumboek dat ter gelegenheid van het 70-jarig verscheen, worden een aantal problemisten voor het voetlicht gehaald, maar wie goed oplet, ziet dat het vrijwel allemaal import-Huissenaren zijn: Johan van den Boogaard, Arne van Mourik en ondergetekende. Toch is er een uitzondering: de Huissenaar Geert Boogaars.
“Heet je nou eigenlijk Gerard of Geert”, vroeg ik hem een poosje geleden. “Zeg maar Geert, echt op zijn Huissens”.
Geert was ongeveer 15 jaar oud toen hij zijn debuut maakte in Dam-Eldorado. Zoals zoveel problemisten, kwam hij in contact met de Jan Scheijen, de “godfather” van de Nederlandse damproblematiek. De Kerkradenaar was buitengewoon ijverig. Hij correspondeerde met tientallen dammers in binnen- en buitenland. Veel problemisten zijn dankzij zijn enthousiasme in het métier terechtgekomen.

Ik weet niet hoe het bij Geert is gegaan, maar waarschijnlijk heeft hij een eerste probeerseltje naar Jan Scheijen gestuurd. Die heeft zijn product verbeterd en hem in zijn lijfblad Dam-Eldorado geplaatst. Geert blij, Jan Scheijen trots en er is weer iemand voor de damproblematiek gewonnen. Dankzij de inzet van Scheijen en de waardevolle aanwijzingen die hij zijn leerlingen geeft, verbetert het peil van de problemen van de aspirant binnen korte tijd aanzienlijk.
Het is bij Geert Boogaard opvallend dat zijn actieve periode als problemist zo kort heeft geduurd. Ik vond publicaties terug in de periode van 1974 tot 1977. Toen was het over.

Toen ik in Arnhem kwam wonen en me als lid bij Heijting Huissen aanmeldde, wist men zich de naam van deze zeldzame problemist wel te herinneren, maar niemand kon mij vertellen wat er van hem terechtgekomen was. Tot mijn grote genoegen, meldde hij zich niet veel later opnieuw als lid van de damclub aan.
Problemen maakt hij niet meer, maar de interesse is nog niet gedoofd. Geert sluit niet uit dat hij zijn oude hobby op een dag weer gaat uitoefenen.

“Dat is het mooiste probleem dat ik ooit gezien heb”, riep een clubgenoot op de oefenavond van Heijting Huissen uit. Hij zei dat tegen Geert en zette daarbij de stand van het eerste diagram op. Geert, die van nature erg bescheiden is, glimlachte voorzichtig, maar liet zich de lof toch graag aanleunen.
Kijkt u mee naar het probleem dat gepubliceerd werd in Dam-Eldorado van januari 1976.

0 - buitencategorie

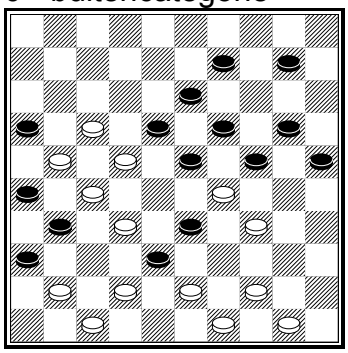

De manier waarop wit de schijven van het bord slaat, is inderdaad niet alledaags. Het duurt lang voor de clou duidelijk wordt. Hoe wil wit in vredesnaam damhalen?

Hij doet dat als volgt: 44-39 (49x40) Technisch fraai hoe zwart op keuzeslag wordt gezet: (keus) 40-35 (keus) 42-37 (31x42) 47x29 (36x47). De volgende manoeuvre is knap. De dam wordt naar een los veld gedirigeerd: 50-45 (47x24) 35-30 (24x35) 45-40 (35x44). Daar staat hij. Maar hoe moet wit verder? 34-29! - ook dat nog- (23x34) 17-12!! De zet waar alles om draait. Dit is een voorbeeld van een buitengewoon “economische” meerslag. Niet alleen krijgt schijf 18 een éénslag aangeboden en schijf 26 een twee- en een drieslag, waarvan de laatste reglementair genomen moet worden, maar ook de dam op 44 ziet een tweeslag aan zijn neus voorbijgaan: (26x37) 12x3 (49x21)- ook de andere dam mag nog een keer actief worden: op zijn weg naar het schavot- 3x49- over 21, 37, 20, 10, 13, 34 en 44. Klasse!!

De andere problemen zijn van mindere kwaliteit dan deze eenmalige uitschieter, maar vooral de eerste en de tweede stand zullen de doorgewinterde partijspelers (waarvan we er in Huissen zoveel hebben) kunnen bekoren.

1

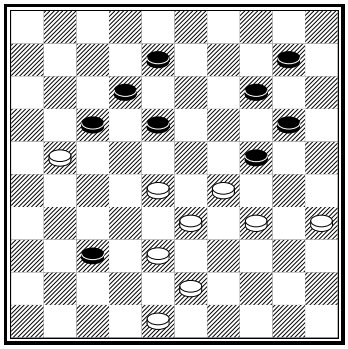

2

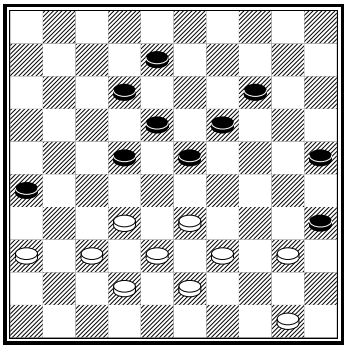

3

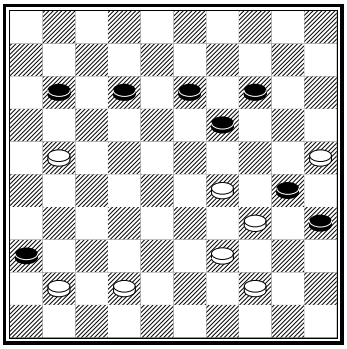

4

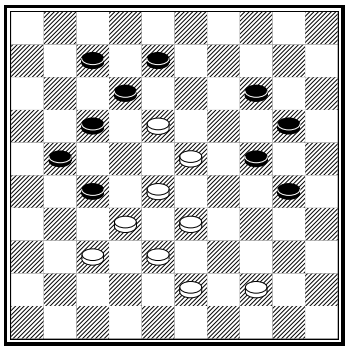

5

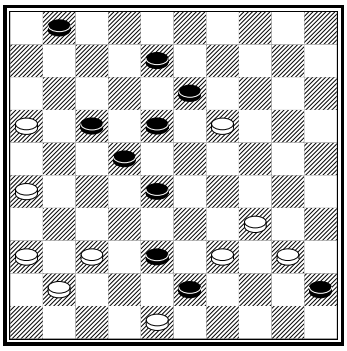

Oplossingen: (alleen de zetten van wit worden aangegeven)

1. 28-22!, 48-42! 21-17, 35x4, 4x26. We zien prachtige meerslagen. De aanvangsstand is logisch, want de laatste zetten van zwart: (31-37) 42x31 (26x37) lijken onweerlegbaar.
2. 36-31, 32-28, 42-37, 38x27, 43-38, 38-32, 33x2, 2x20, 50-44. Vanuit een prachtige evenwichtige stand zien we een oplossing die de probleemliefhebbers niet echt in vervoering zal brengen. Maar u als partijspeler bent waarschijnlijk meer dan tevreden.
3. 44-40, 21-16, 16x29, 29-24, 25x32. Een bladprobleem met een ongewone eindslag. Zo'n overblijvende stand met een eenzame witte schijf noemen de probleemliefhebbers een naturel.
4. 18-13, 33-29, 28-22!! 22x2, 2x15. Vanuit een mooie gescheiden stand bereiken we een eindspel van Yves le Goff. De derde zet is prachtig. Voor wie de eindspelboeken van J.F. Moser niet in zijn bezit heeft, geef ik de hoofdvariant: (12-17) 15-42 - de enige zet die wint - (17-21) lijkt de taaiste verdediging te geven, want op (17-22) wint 42-38 vrij gemakkelijk: 42-26 (21-27) 26-3 (14-19) 3-9 (27-32) 9-4! Na enige opdrijfzetten volgt nu een prachtige "doodstille" zet (19-23 of?) 4-15! (23-28, want op 32-37 wint wit door 15-10, maar nu is 15-42 dodelijk.
5. Een rotstand: ik geef het toe, maar we beginnen en eindigen het probleem met klokgelui: 26-21! (17x26 gedwongen: een prima vondst) 16-11, 37-32, 39-33, 34x4, 48x19 (46x5 gedwongen) 36-31, 11-7, 3x46 en we zien het eeuwenoude langelijnmotief op zijn kop. 5/46 is erg lastig te bewerken. Het lukte Geert uitstekend en daarbij nemen we de minder fraaie aanvangsstand op zijn kop toe.

Wie dit ziet, verlangt naar het moment dat Geert zijn damschijven weer "uit het vet haalt" en nieuwe problemen gaat maken.
We wensen hem daarmee veel succes!

Leen de Rooij